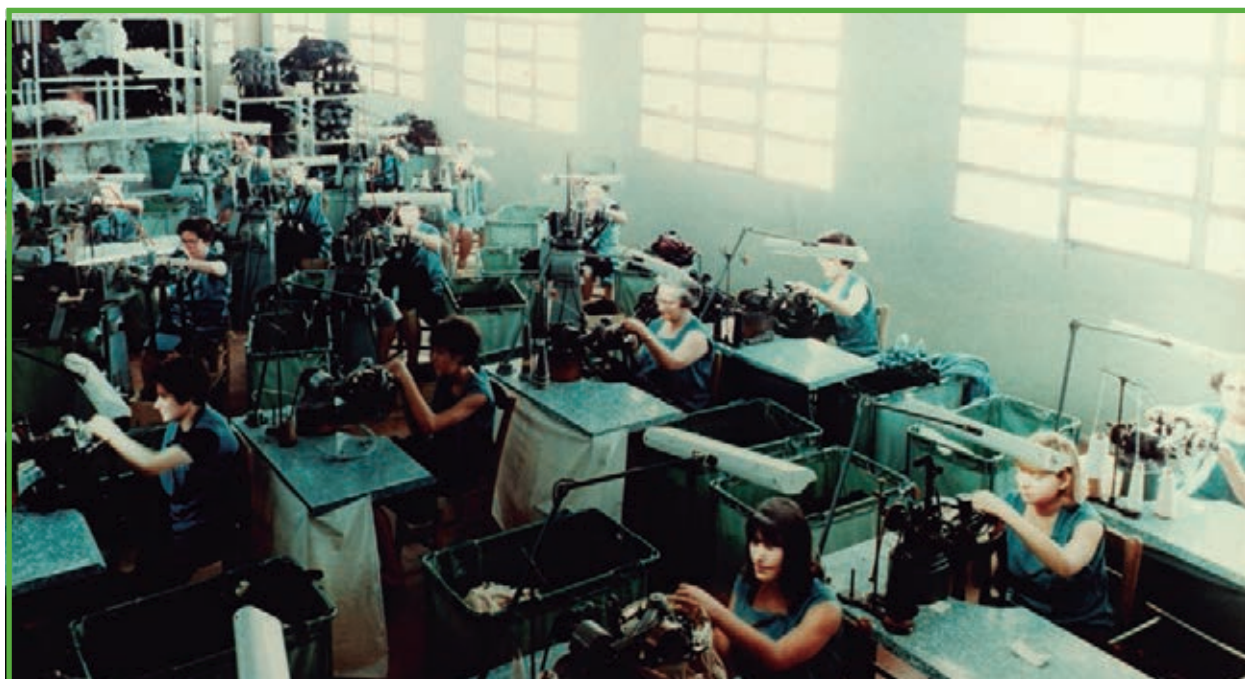

LES SECCIONS DE CONFECCIÓ

Les seccions de confecció eren les que donaven ocupació a més gent a can Jover. La transformació de davants, darreres i mànigues soltes, tal com surten de màquines o de la taula del tallador, i convertir-les en jerseis i bruses acabats no seria possible sense aquesta fase del procés productiu de cosir, remallar, etc. Fotografies d'Eugeni Forcano de 1965.

A les seccions de confecció hi podem veure les màquines ramalloses en acció. El muntatge de colls, punys, mànigues i cossos és una feina que requereix una alta concentració i una vista afinada. Salvant les distàncies temporals, aquestes imatges dels anys seixanta i setanta es diferenciarien molt poc del que havien estat aquestes seccions de la fàbrica 40 anys enrere, quan els mitjons eren muntats per peces. Remallar és una feina entretinguda a la que cal destinar-hi força mà d'obra, essencialment femenina, tant si eren jerseis com mitjons, i com mostren molt bé aquestes imatges de diferents seccions de confecció, les remalladores eren majoria. No hi havia cap procés mecànic que estalviés aquest pas per obtenir un article acabat.

A ltres de les feines especialitzades que trobaríem a les seccions de confecció de la fàbrica eren les de tallar colls que, malgrat el nom, cal dir que era una feina delicada. També ho eren fer traus i posar botons. Aquí podem veure imatges d'aquestes labors tan entretingudes com necessàries. Pels pentinats que mostren les operàries sabem que corresponen al reportatge d'en Forcano de l'any 1965.

Entre les feines de control de qualitat que tenien assignades les sales de confecció hi havia la de repassar els articles mig confeccionats i detectar si eren correctes o bé tenien alguna tara. Les tares, en aquesta fase de la producció, podien ser algun punt escapat, una carrera, un nus massa visible o alguna gata de borro. Per tal de detectar aquestes deficiències -algunes d'elles encara podien ser arreglades dins el procés de producció- s'havien ideat unes andròmines amb llum interior, conegudes com a «botelles» on, sobre d'aquestes, s'hi encalçava el jersei a mig fer, la màniga o el mitjó i d'aquesta manera, per transparència, es podien detectar les possibles deficiències. Les connotacions eròtiques d'aquest procés, sobretot les dedicades a mitjons, resulten altament suggestives.

ELS ACABATS RENTAT I PLANXAT L'APREST

La secció de tintoreria, dedicada a rentar, i en algun cas tintar articles, va ser una secció d'escarràs pels que hi treballaven. Com es pot veure en aquestes imatges, la sensació d'humitat traspasa la mateixa fotografia, fins i tot hi ha qui veient-les encara pot sentir la fortor de la química i els detergents. Era una feina poc agràida reservada als homes; considerada una feina dura fins a un cert punt, degut a un persistent i constant contacte amb aigua i productes químics. Sortosament no tota la producció havia de passar necessàriament per aquesta instal·lació, però saber si una partida destenyiria o bé eliminar taques podia salvar unes quantes dotzenes de jerseis de la tara i ajudar a mantenir el prestigi de la marca.

